

2. Ali so stroški podaljšanja kredita zajeti s pojmom „skupni stroški kredita za potrošnika“, opredeljenim v členu 3(g) Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS, v primeru, kakršen je obravnavani, če so klavzule o podaljšanju kredita del klavzul in pogojev kreditne pogodbe, o katerih sta se dogovorila dajalec in jemalec kredita?

(¹) UL 2008, L 133, str. 166.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Mons (Belgija) 18. septembra 2019 – Ryanair Ltd/PJ

(Zadeva C-687/19)

(2019/C 399/38)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Mons

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik, tožena stranka na prvi stopnji: Ryanair Ltd

Nasprotna stranka, tožeča stranka na prvi stopnji: PJ

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2(2) Uredbe (ES) št. 889/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. maja 2002 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2027/97 o odgovornosti letalskih prevoznikov v primeru nesreč (¹) in posledično člen 17(1) Montrealske konvencije z dne 28. maja 1999 o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz razlagati tako, da nasprotujeta dodelitvi odškodnine za psihično poškodbo, kot je posttravmatski stres, na podlagi teh določb?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 3, str. 489.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Belgija) 25. septembra 2019 – G.M.A./État belge

(Zadeva C-710/19)

(2019/C 399/39)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: G.M.A.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: État belge

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati in uporabiti tako, da ima država članica gostiteljica obveznost, prvič, da iskalcu zaposlitve da razumen rok, ki mu omogoča, da se seznani s prostimi delovnimi mesti, ki bi lahko bila zanj primerna, in da sprejme ustrezne ukrepe, da bi se zaposlil, drugič, da sprejme, da rok za iskanje zaposlitve nikakor ne more biti krajši od šestih mesecev, in, tretjič, da dovoli prisotnost iskalcev zaposlitve na svojem ozemlju več čas trajanja tega roka, ne da bi zahtevala, da ta predloži dokaz, da ima resnično možnost, da se zaposli?
2. Ali je treba člena 15 in 31 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ⁽¹⁾, člena 41 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter splošni načeli primarnosti prava Unije in polnega učinka direktiv razlagati in uporabiti tako, da imajo nacionalna sodišča držav članic obveznost, da v okviru preučitve ničnostne tožbe zoper odločbo, s katero se državljanu Unije ne prizna pravice do prebivanja, daljšega od treh mesecev, upoštevajo nova dejstva, ki so nastala po tem, ko so nacionalni organi sprejeli odločitev, če ta lahko spremenijo položaj zadevne osebe tako, da ni več dovoljeno omejevanje pravic te osebe do prebivanja v državi članici gostiteljici?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

Tožba, vložena 3. oktobra 2019 – Evropska komisija/Republika Bolgarija

(Zadeva C-730/19)

(2019/C 399/40)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Y. Marinova, E. Manhaeve)

Tožena stranka: Republika Bolgarija

Predlogi tožeče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Republika Bolgarija s tem, da je na območju BG0006 jugovzhod sistematično in trajno presegala:
 - (i) od leta 2007 urno mejno vrednost za žveplov dioksid,
 - (ii) od leta 2007 – z izjemo let 2010 in 2012 – dnevno mejno vrednost za žveplov dioksid,
- ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 13(1) Direktive 2008/50/EG ⁽¹⁾ v povezavi s Prilogo XI te direktive